

Sobre l'acord estatutari entre Artur Mas i Zapatero

Comunicat d'Endavant sobre l'acord estatutari entre Artur Mas i Zapatero

La proposta de nou Estatut d'Autonomia per al Principat de Catalunya fa setmanes que va arribar a Madrid de la mà de les quatre principals forces polítiques del Parlament de Catalunya (CiU, PSC, ERC i ICV-EUiA). Hi arribava amb el suport del 90% dels diputats i les diputades catalanes. Però enmig del procés de negociació del text amb el Govern espanyol, el líder de CiU Artur Mas trencava la baralla el passat dissabte 21 de gener i acordava amb Zapatero un nou text molt rebaixat respecte al que va aprovar el Parlament principatí.

Davant del nou escenari polític creat pel pacte entre CiU i el PSOE, Endavant considera que:

- La nostra organització ja havia manifestat el desacord amb la proposta de reforma aprovada al Parlament principatí. La manca d'un reconeixement del territori complet de la nostra nació -els Països Catalans-, la no inclusió de mecanismes per garantir la sobirania econòmica del nostre país o la renúncia a incorporar en el text el dret de les catalanes i els catalans a exercir l'autodeterminació convertien la proposta en una simple adequació de l'Estatut del 1979 a la conjuntura actual, en una manera d'aconseguir un “encaix a Espanya” i, al mateix temps, intentar calmar les aspiracions sobiranistes de bona part de les catalanes i els catalans.
- Els dos únics avenços que incorporava el text aprovat per la cambra catalana eren la inclusió del concepte “nació” en l'articulat de l'Estatut -tot i que no contemplava la totalitat de la nació- i la creació d'un nou model de finançament que resolgués el dèficit fiscal i garantís més recursos per a l'administració principatina. Són precisament aquests dos aspectes els que ha sacrificat CiU en el pacte amb Zapatero. En el cas de la definició del país, és especialment vergonyosa per a qualsevol persona que s'autodefineixi com a nacionalista. I pel que fa al finançament, el resultat no impedeix que el retorn del PP a la Moncloa retalli el poc avenç que significa. L'actitud de CiU respon, al nostre entendre, a la seva voluntat de tornar al govern de la Generalitat a qualsevol preu. Es fa evident, un cop més, que la política d'Artur Mas no està guiada per un compromís amb el país sinó per la necessitat del seu partit de recuperar els càrrecs perduts ara fa dos anys.
- Així mateix, l'acord entre Zapatero i Mas -deixant significativament de banda al president Maragall- demostra que el PSOE prefereix que no es qüestionï ni un mil·límetre el marc autonòmic encara que sigui perjudicant el seu propi partit al govern del Principat -en benefici de CiU. I també desmenteix que el PSOE tingui una voluntat real de construir un Estat federal o plurinacional.
- Especialment trist ha estat el paper d'ICV-EUiA en tot aquest assumpte. A Saura no li va caldre ni esperar un sol dia ni conèixer el text pactat per expressar el suport de la seva formació a l'acord CiU-PSOE. Cert és que la formació ecosocialista no ha defensat mai postures independentistes i, per tant, per ells la definició del país no era rellevant. Però en teoria aquesta coalició defensa els interessos de la classe treballadora catalana. Què n'hem tret de positiu aquesta classe d'un acord entre els representants de part de les classes dominants catalanes i espanyoles?

- Aquests dies totes les mirades estan posades en la posició que finalment adoptarà ERC. La formació republicana es troba, certament, en una posició incòmoda. D'una banda, va ser impulsora i redactora de l'Estatut aprovat al Parlament principatí, i la seva intenció ha estat des del primer moment, era situar-se com una de les claus que havia de permetre aconseguir un nou text que tingués alguna millora respecte a l'Estatut de Sau. A això, cal sumar-hi que la seva actuació política durant els dos últims anys, com una de les tres potes del tripartit a la Generalitat i com a suport al PSOE a Madrid -amb la votació favorable als pressupostos de l'Estat per al 2006-, ha estat de presentar-se com un partit de govern, com un partit centrat amb voluntat de rellevar CiU com a formació majoritària del nacionalisme català. Però d'una altra banda, ERC acaba de ser víctima de les maniobres de CiU i PSOE per evitar aquesta centralitat que fa tant temps que busca la formació republicana. L'acord pactat entre Zapatero i Mas és tant de mínims que la direcció d'ERC té molt difícil de defensar davant de la seva militància i de bona part del seu electorat el suport al text estatutari rebaixat. Durant els propers dies veurem quin és el camí que escull la formació de Carod-Rovira: si pesarà més la voluntat de consolidar-se com un partit centrat i gestor de l'autonomia o la voluntat d'una part de la seva militància de construir un país lliure.
- Finalment, el pas de l'Estatut per Madrid ha obert la caixa de trons de la dreta espanyola més reaccionària. Després d'anys de guardar algunes formes, la presentació a Madrid de la proposta sorgida del Parlament català ha demostrat que Espanya no està disposada a permetre cap avançament -per petit que sigui- en l'Estat de les autonomies. Alhora, però, els pronunciaments de diversos militars, de l'excolpista Tejero o els insults desfermats des de la COPE s'han d'entendre com un atac al PSOE per part del PP dins de la seva estratègia de recuperar el govern de Madrid. Tot i això, tampoc hem d'oblidar que aquestes actituds responen a la sensibilitat d'amplis sectors polítics i econòmics espanyols, i és que s'han trobat en sintonia amb el discurs d'una part del PSOE.
- La situació política desfermada arran de la presentació de la proposta de reforma de l'Estatut principatí demostra que els catalans i les catalanes no podem esperar res de les reformes ni dels pactes amb Espanya. L'única solució, al cap i a la fi, és la independència, perquè s'ha demostrat que és inviable la construcció d'un Estat federal o plurinacional.

Així doncs, en el context actual, la reivindicació del dret a l'autodeterminació enfront a les reformes dels estatuts -que signifiquen continuar encadenats a Espanya- adquireix més rellevància que mai. Per això, des d'Endavant, animem a tota la població a participar el dia 11 de febrer a la manifestació convocada a Barcelona per la Campanya Unitària per l'Autodeterminació.

Independència, socialisme, Països Catalans!

Sense autodeterminació no hi ha democràcia!

Endavant (Organització Socialista d'Alliberament Nacional)

Països Catalans, 30 de gener de 2006